

slag i Skrivelser til Ministeriet, føres den fra Askov-Nåas-Sløjdens Side fuldt saa bittert og fuldt saa skarpt som fra den anden Side. Hvis man virkelig skulde have Fred, maatte man tillige afskedige Føreren for Askov-Nåas-Sløjden, og det har Ministeriet ingen Magt til, idet det er en privat Forening. Jeg har blot villet hævde, at der sikkert er stort Uret paa begge Sider, og bag Førerne staar Foreningerne. Jeg tror derfor, at selv om man fik Førerne afskedigede, vilde man derfor ikke faa Fred. Taler man med et Medlem af Bestyrelsen for Dansk Sløjdforening — de har søgt mig adskillige Gange —, hævder de, at Askov-Nåas-Sløjden agiterer fuldt saa skarpt som Sløjdsinspektøren. Med andre Ord, der er fra begge disse to Sløjdretnings Side blevet agiteret, og der vil blive agiteret lige saa stærkt og bittert fra den ene som fra den anden Side. Det, jeg altsaa kan tilsige, er at gøre et Forsøg paa, om det skulde være muligt ved en Forhandling — muligvis ogsaa ved andre Fordelingsregler eller ved Tilrettevisninger overfor Ting, der er forefaldet, navnlig det, der nu er fremført under Forhandlingen her i Rigsdagen — at faa Tilstanden forbedret. Men ved Afskedigelse af den nuværende Sløjdsinspektør og Ansættelse af en anden Mand tror jeg rigtignok ikke, det vil lykkes at skaffe Fred til Veje. Saa maatte man i hvert Fald forlange, at den private Forening af 1902 ogsaa afskedigede hele sin Bestyrelse og satte mere neutrale Folk ind.

Mads Larsen: Jeg vil minde den højtærede Minister om, at der i en af Hostrups Sange staar:

Kampen styrker hvert et Lem,

Kampen bær det rette frem.

Det er ikke Kampen mellem de forskellige Sløjdretninger, som jeg og andre af Finansudvalgets Medlemmer har haft noget imod, men det er Kampen under ulige Vilkaar. Og i saa Henseende er jeg ikke enig med den højtærede Minister i, at vi ikke faar Fred, selv om den nuværende Sløjdsinspektør bliver afskediget som tilsynsførende for begge Retninger, men at man for at faa Fred ogsaa maatte afskedige Formanden for Sløjdforeningen af 1902. Nej, Formændene og Bestyrelsesmedlemmerne, og hvem der ellers interesserer sig for de forskellige Retninger, maa efter vor Mening have Lov til at kæmpe, blot de kæmper under lige Vilkaar. Men der er først lige Vilkaar, naar

den, der skal føre Tilsynet med begge Retningerne, staar upartisk og uhildet i sin Bedømmelse af, hvad de to Retninger præsterer. Der er derfor ingen Vej udenom Kravet om, at der bør tilvejebringes et upartisk og ligeligt Tilsyn med de to Retninger. Da først har de samme Arbejdsvilkaar, hvad de ogsaa kan gøre Krav paa at have.

Vilhelm Rasmussen: Jeg ønsker kun at sige, at jeg har Sympati med dem, der ønsker, at der saa vidt muligt skal tilvejebringes lige gode Vilkaar for de to Sløjdretninger, som vi kender her i Landet. Naar jeg har denne Sympati, er det, fordi jeg har den Anskuelse, at man ikke paa et saadant Omraade som dette kan konstatere, hvem der har Ret; det er paa alle pædagogiske Omraader og i Særdeleshed paa et Omraade som dette ganske overordentligt vanskeligt. Det maa derfor være fuldt ud tilstrækkeligt, hvis man med Rette kan sige, at der bagved hvert enkelt Sløjdsystem ligger en forsvarlig pædagogisk Teori, og at der paa Grundlag af denne pædagogiske Teori arbejdes forsvarligt og samvittighedsfuldt. Og efter det Kendskab, jeg har til de Sløjdretninger, der strides, og de Resultater, som de kommer til, er det min Overbevisning — men det er altsaa ikke en videnskabelig Erkendelse, men kun en Overbevisning, vundet gennem praktisk Erfaring —, at hvert af disse to Systemer er fuldt ud forsvarligt, og at hvert har sine store Fordele og sine let paaviselige Mangler. Jeg vil ikke være tilbøjelig til at antage, at man snarere kom Idealet nærmest, hvis man forstod med Genialitet at samarbejde de to Systemer. Naar jeg nu mener, at det er saa, forekommer det mig, at det rigtige er, at den, der har Tilsynet, hvad der utvivlsomt ogsaa vil ske, gennem Forhandlingerne her i Rigsdagen faar en Fornemmelse af, at dette Tilsyn maa øves med overordentlig stor Varsomhed og med overordentlig stort Hensyn til dem, der har en anden Opfattelse end den, den tilsynsførende selv har. Derimod forekommer det mig, at det vilde være at gaa for vidt, hvis man paa dette Sagens Stadium uden videre afskedigede en Mand, der har indlagt sig saa overordentlig store Fortjenester, som Aksel Mikkelsen har indlagt sig ved det Sløjdsystem, hvis Fader han er.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.